

MIRADA AL MÓN

FERNANDO CORDERO MORALES

Membre de la Comissió de Comunicació del Sínode (Roma)

L'Evangelí i Pigem

Estic convençut que tendir ponts i fomentar diàlegs és una tasca que no podem defugir i que, de vegades, esdevé inspiració i provoca alegria. És el que em va passar amb el filòsof i escriptor Jordi Pigem. Després d'una llarga conversa sobre el seu llibre *Pandèmia i postveritat*, em vaig interessar per la seva valoració de l'Evangelí. Amb convicció em va respondre: «És una de les grandíssimes fonts d'inspiració per a l'ésser humà d'avui dia. La Bhagavad Gita hindú també és una font d'inspiració que pot ser ben vàlida.»

Per al filòsof Pigem, l'Evangelí conté un conjunt de veritats que estan molt per sobre de coses que se'ns transmeten actualment. Em

va convidar que ens fixéssim en els lliris del camp i en els ocells (cf. Mt 6,25-31), que no es preocupen i participen de la gràcia de l'existència. «En l'Evangelí trobem els valors que necessitem avui dia: ser fidels a allò que veus com la veritat.» Reconeixia que hi ha un eclipsi en la veritat. Res no és veritable i, per tant, tot està permès. D'aquí que l'Evangelí sigui per a ell una crida a ser coherents amb la veritat, a la valentia i a actuar des del cor més que no pas des de la ment calculadora. Em va impressionar la seva convicció: «L'Evangelí és més valuós que tots els ensenyaments transhumanistes plegats i que tots els miratges que ens arriben.»

Em va agradar el respecte que manifesta per l'Evangelí i la seva

honradesa: «L'Evangelí reproduceix la llum d'una manera i els textos hinduïstes i budistes d'una altra. En la mesura en què passem pel prisma d'aquest ensenyament té un color i una consistència determinada.» Pigem anima a no engegar a rodar el cos d'ensenyaments de l'Evangelí. D'aquí que, amb humor i estupefacció, quedi sorprès de la invitació del Fòrum Econòmic Mundial de passar d'un món d'abans del Coronavirus (aC) a després del Coronavirus (dC). Continuem buscant plegats la Llum.

Pigem anima a no engegar a rodar el cos d'ensenyaments de l'Evangelí

MONTserrat MARTÍNEZ

Esposa de diaca. Llicenciada en Teologia

LA SAL DE LA TERRA

Funcions del diaca, identitat i espiritualitat

La missió de l'Església ve donada pel mateix Crist ressuscitat als apòstols (Mt 28,16-19; Mc 16,15-18). Pel Baptisme, els fidels batejats participen de la missió de l'Església, que és la missió del Crist, profeta, sacerdot i rei. La missió salvífica del Crist s'articula en l'Església al voltant del triple *munus*, és a dir, de les funcions d'ensenyar, santificar i governar, pròpies dels homes ordenats. Aquestes tres funcions constitueixen una unitat al servei de la missió de l'Església.

La constitució conciliar *Lumen gentium*, en el n. 29, expressa les funcions pròpies del diaconat entorn de la litúrgia, la Paraula i la caritat: «Pertoca al diaca administrar solemnement el baptisme, conservar i distribuir l'eucaristia, assistir

i beneir el matrimoni en nom de l'Església, portar el Viàtic als moribunds, llegir la Sagrada Escripura als fidels, instruir i exhortar el poble, presidir el culte i la pregària dels fidels, administrar els sacramentals, presidir el ritu dels funerals i de la sepultura.»

Sovint es parla del diaca en un sentit funcional, des del punt de vista del «fer»; caldria fer-ho en relació amb la seva identitat, el «ser» ministre ordenat al servei de l'Es-

Cal parlar del diaca en relació amb la seva identitat, el «ser» ministre ordenat al servei de l'Església

glésia, configurat a Crist Servidor.

Tots els cristians estan cridats a la santedat pel Baptisme; els diaques viuen la crida a la santedat des del «ser diaca», conreant les virtuts corresponents a l'espiritualitat diaconal, que és la del servei (cf. CEC 1596). Després de referir-se a les funcions pròpies dels diaques, LG 29 recorda les virtuts que han de tenir, segons la seva espiritualitat, seguint el consell de sant Policarp en la carta als Filipencs 5,2: «Misericordiosos, diligents, procedint conforme a la veritat del Senyor, que es feu servidor de tots.»

En la formació integral del diaca, la formació espiritual té un lloc important, en què destaca la pregària, especialment la de la Litúrgia de les Hores.